

[Andrea Brochmann.]
af de indkomne Besvarelser, at der i de sidste 2 Aar har fundet en meget betydelig og stærk Stigning Sted. Men dette har ikke alene været Tilfældet for de sidste 2 Aars Vedkommende; i de sidste 5 Aar har Stigningen været stor. Medens der i 1924—25 Landet over brugtes et Beløb af 16 894 000 Kr., er Beløbet i 1928—29 steget til 20 914 000 Kr. Antallet af Hovedpersoner, der i de samme Regnskabsaar har modtaget Fattighjælp med Fattighjælps Virkninger, har ogsaa været overordentlig stigende. I 1924—25 var det 39 800; i 1928—29 var Tallet 52 900, altsaa en Stigning paa ca. 13 000.

Der har altsaa været en voldsom Stigning i Fattighjælpen. Men det maa efter de indhentede Oplysninger ogsaa formodes, at Kommunalbestyrelserne i stor Udstrækning har stillet Midler til Hjæpekassernes Raadighed, for at disse Kasser kunde hjælpe saa mange Mennesker som muligt til at undgaa et økonomisk Sammenbrud, som ellers let vilde kunne indtræffe efter den sidste strenge Vinter, og efter at den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse bortfaldt i Juli 1927. I Aarene 1926—27, 1927—28 og 1928—29 har Kommunernes Udgifter til Hjæpekasserne udgjort henholdsvis: 8,4 Mill. Kr., 14 Mill. Kr. og 17,9 Mill. Kr. Disse Tal viser tydeligt den mægtige Stigning.

Den højtærede Socialminister har jo for øvrigt gjort udførligt Rede for Sagen, saa Tingets ærede Medlemmer har haft Lejlighed til at sætte sig ind i den. Statistiken, som er aftrykt paa Bilag 3, viser, at de vanskelige Forhold har tvunget mange Mennesker over paa Fattigvæsenet. Vi ved jo alle, at denne Foranstaltning kun er tænkt som midlertidig, idet man i næste Rigsdagssamling agter at fremsætte et Lovforslag om gennemgribende Forandringer i det offentlige Forsørgelsesvæsen. Det foreslaas her, at der gives Kommunerne Ret til ud fra deres Kendskab til Kommunernes enkelte Beboere at eftergive Fattighjælp, naar det anses for rimeligt, og naar Kommunalbestyrelsen føler sig overbevist om, at den enkelte i Fremtiden vil kunne klare sig selv, og man indfører tillige den rimelige Bestemmelse, at den Person, der har forsørgt sig selv gennem 2 Aar — modsat det nugældende Tidsrum: 5 Aar — og derigennem ført Bevis for, at han kan klare sig selv, faar Fattighjælpen eftergivet. Spørgsmaalet om Eftergivelse har man for øvrigt, hvad den ærede Ordfører for Venstre ogsaa bemærkede, beskæftiget

sig med lige siden 1891, da der blev fremsat langt mere yderliggaaende Forslag.

De sønderjydske Arbejdere har i Søndags afholdt et Møde, hvor det vedtoges at sende Regering og Rigsdag en Anmodning om at faa Fattighjælpen eftergivet for de sidste 10 Aar i Anledning af, at det snart er 10 Aars Dagen for Genforeningen. Der er altsaa et almindeligt Krav i Befolkningen om Fattighjælps Eftergivelse, saa man vil se, at det foreliggende Forslag ikke fra Regeringens Side fremkommer, for at den kan have et Nummer i Fløjten, men er et paakrævet Forslag, som Landets Borgere og Beboere gerne ønsker gennemført.

Da Forslaget, som allerede nævnt, tilsigter en midlertidig Ordning, vil jeg anbefale Tingets Medlemmer at gennemføre det, og skal det være nødvendigt, at vi faar et Udvalg, vil jeg i hvert Fald haabe, at det bliver en velvillig og kortvarig Udvalgsbehandling, der bliver Tale om.

Tvede: Ved Fremsættelsen af det foreliggende Lovforslag udtalte den højtærede Socialminister, at Regeringen havde anset det for rigtigt at fremsætte Lovforslaget fra Sommersamlingen om Eftergivelse af Fattighjælp i Anledning af Grundlovens 80 Aars Jubilæum, dog i ændret Skikkelse. Den højtærede Minister tilføjede, at naar Lovforslaget fremsattes i ændret Skikkelse, skete det bl. a. under Hensyn til et Par Bemærkninger af Ordførerne i Folketinget for det konservative Folkeparti og Venstre. Saaledes havde Ordføreren for det konservative Folkeparti, Hr. Christmas Møller, sluttet sin Tale paa denne Maade:

„Man kunde i Sammenhæng med hele Arbejdsløshedsspørgsmaalet tage denne Side af Sagen op.“
Naar denne Udtalelse kan have været medvirkende til, at Lovforslaget fra Sommersamlingen fremsættes i ændret Skikkelse, for at det kan tages op i Sammenhæng med hele Arbejdsløshedsspørgsmaalet, synes det mig ikke at være fremmende for Muligheden af en saadan sammenhængende Forhandling, at Lovforslaget er fremsat i dette høje Ting, medens Lovforslag om Arbejdsløsheden er fremsat i det andet høje Ting.

Om Lovforslaget kan man godt sige, at det foreligger i ændret Skikkelse. Det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (Andrea Brochmann) sagde, at det var et lignende Forslag som det af 15. Maj dette Aar, der blev fremsat i Folketinget. Men det er